DAGBLAD
VAN HET
DEPARTEMENT
VRIESLAND.

ZONDAG, *den* 28 *November*.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

LEEUWARDEN, *den* 25 *November*.

NOTIFICATIE.

De raad van prefekture in het departement Vriesland:

Gezien en overwogen hebbende de proclamatie van den heer russisch keizerlijk oversten *Rosen*, baron en ridder van onderscheiden russische keizerlijke militaire orden, van den 22 november 1813, waarbij de ambtenaren, tot de departementale administratie behoorende, zijn gelast, provisioneel in derzelver functien te continuëren;

Overwogen hebbende eene nadere missive van gemelden heer baron oversten *Rosen*, van den 24 dezer, door den heer kommandant van het departement *G. F. van Asbeck* aan den raad van prefekture gecommuniceerd, waarbij de raad is gelast en geautoriseerd, op de waarneming van de functien van den prefekt de vereischte order te stellen.

Maakt hiermede aan de ingezetenen van het departement Vriesland bekend, dat de raad van prefekture provisioneel blijft fungeren, tot handhaving van de goede orde in het departement, en bij afwezendheid van den prefekt, tot de waarneming van deszelfs functien, heeft gecommitteerd en benoemd den heer HECTOR VAN SMINIA, als eerst benoemd lid van den raad van prefekture.

Gelastende, dien ten gevolge, gemelde raad van prefekture, den heeren onder-prefekten, maires en alle verdere ambtenaren en ingezetenen van het departement, gemelden heer HECTOR VAN SMINIA, als waarnemende de functien van den prefekt, te obediëren en te erkennen, tot het tijdstip, dat op de departementale administratie nadere orders zullen zijn gesteld, en aan de ingezetenen bekend gemaakt.

De leden van den raad van prefekture voornoemd,

H. VAN SMINIA,
P. FONTEIN,
J. J. BERGSMA,
J. P. VAN HIJLCKAMA.

GRONINGEN, *den* 20 *November*.

De raden van prefekture, provisioneel belast met de administratie van het departement van de Wester-Eems, ontvangen hebbende eene missive van den heer baron *Rosen*, ridder van de Wlodomir-orde van de tweede klasse, kommanderende het detachement russisch-keizerlijke troepen, ingerukt in het departement van de Wester-Eems, van den 19den dezer, van den volgenden inhoud:

De baron Rosen, *ridder van de Wlodomir-orde van de tweede klasse, kommanderende het detachement russisch-keizerlijke troepen, ingerukt in het departement van de Wester-Eems, aan de heeren raden van prefekture.*

Mijneheeren! Met het diepste leedwezen ontwaar zijnde geworden, dat er te lande verregaande ongeregeldheden gepleegd zijn, zoo verre zelfs, dat men gedreigd heeft, de eigendommen aan te tasten en de goede ingezetenen te beledigen; vermeenende, daar in zoo spoedig mogelijk te voorzien en hetzelve te keer te gaan, zoo verzoek ik, dat gijlieden, terstond na de ontvangst dezer, eene publicatie vervaardigt en publiceert, waarin gijlieden de ingezetenen aanmaant en op het ernstigste gelast, zich rustig en vredig te gedragen, of de overtreders van dien aan de regtbanken over te leveren, op dat dezelve ten strengsten, ten voorbeelde van anderen, worden gestraft; verzoekende tevens de regtbanken te verwittigen, geene executie aan de vonnissen te geven, bevorens de vonnissen ter mijner visie en approbatie zijn vertoond.

Gedaan in het hoofdkwartier te Groningen, den 19den november 1813.

Overste, baron ROSEN.

Brengen bij deze opgemelde missive ter kennisse van de ingezetenen van hetzelve departement, ten einde een ieder zich daarna stiptelijk gedrage, aangezien het de stellige intentie is van den heer baron *Rosen*, om de publieke rust en orde te maintineren en te doen maintineren.

En zal deze gedrukt en alom in dit departement worden gepubliceerd en op de gewone plaatsen geaffigeerd, als mede van de predikstoelen der onderscheiden godsdienstige gezindheden, te lande, worden afgelezen, en voorts aan de justitiële en administative autoriteiten van dit departement worden gezonden.

Gedaan in het landshuis te Groningen, den 20 november 1813. *De raden van prefekture voornoemd*,

E. LEWE,
S. W. TJASSENS,
P. G. v. IDDEKINGE,
H. GUICHART.

Van den 23*sten*.

Heden, tegen den middag, arriveerde alhier Z. D. H. prins *Lopuchin*, overste van de garde en vleugel-adju-

dant van Z. Maj. den Keizer van Rusland, en Z. E. de heer *Ilowaiski de IVde*, kommanderende de russische troepen in dit departement; zijnde dezelve, bij hunne aankomst, door de departementale en stedelijke regering, enz., verwelkomd geworden.

(*Dagblad van de Wester-Eems.*)

AMSTERDAM, *den* 17 *November*.

N O T I F I C A T I E.

Het provisioneel bestuur der stad Amsterdam, overwegende, dat de gewone inkomsten derzelve stad moeten worden verzekerd, zonder welke geene middelen bestaan, om de kinderen in de Wees-, de zieken in de Gasthuizen te voeden en de noodige verzorgingen te verschaffen, om in dit jaargetijde de vereischte bedeelingen bij het Huiszittenhuis te kunnen doen plaats hebben, en in het algemeen, om de Godshuizen te onderhouden, om de heiligste schulden te voldoen, en in de onvermijdelijke behoeften dezer stad te voorzien; dat alzoo de ontvangst van den stedelijken impost, zonder eenige tusschenpozing, moet worden gehandhaafd op den bestaanden voet, tot dat daar omtrent anders mogt worden voorzien.

Vermaant elk en een iegelijk, zich van zijne dure verpligting in dezen met de meeste getrouwheid te kwijten, en de over de invoering van dien impost gestelde beambten bevorderlijk te zijn in de uitoefening hunner functien.

Amsterdam, den 17den november 1813.

Het provisionele bestuur voornoemd,

J. C. VAN DER HOOP, vt.

K E N N I S G E V I N G.

Het provisionele bestuur der stad Amsterdam, ondervonden hebbende, hoe het der Goddelijke Voorzienigheid behaagd heeft, deszelfs pogingen tot herstel der rust in deze groote en aanzienlijke stad met den besten uitslag te bekroonen, zoodat niet alleen al spoedig na deszelfs constitutie, op voorleden dingsdag avond, alle excessen hebben opgehouden, maar zich hoe langer hoe meer de gegrondste hoop opdoet, dat ook in het vervolg de publieke orde niet zal worden gestoord, en dat deze gelukkige en spoedige uitslag, naast God, grootendeels te danken is aan de onvermoeide pogingen, zoowel van de heeren officieren en manschap der gewapende burgermagt, als van zoodanige ingezetenen, die, het zij te paard of te voet, in dezen dienst hebben gedaan; zoo is het, dat het zelve provisionele bestuur aan heeren officieren en die der manschap van de gewapende burgermagt, welke zich in dezen van hunnen moeijelijken pligt met zoo vele onderscheiding hebben gekweten, en aan de andere ingezetenen, die, het zij te paard of te voet, de rust hebben helpen bewaren, den schuldigen dank van de geheele burgerij betuigt; voor de diensten, door dezelve bewezen, welke, onder den Goddelijken zegen, den verderen voortgang der ongeregeldheden binnen deze stad hebben gestuit, en haar daardoor voor meerdere onheilen bewaard, en tevens dezelve alle uitnoodigt, met denzelfden onvermoeiden ijver voort te gaan, het provisioneel bestuur in de handhaving der rust en der veiligheid van personen en eigendommen behulpzaam te zijn; tevens alle de ingezetenen dezer stad vermanende, zich te onthouden van alle excessen, maar in tegendeel de werkzaamheden der nationale garde, en der overige ingezetenen, die zich tot herstel van orde bij dezelve hebben gevoegd, in allen opzigte te onderschragen; zullende het bestuur, zoo veel in hetzelve is, trachten te zorgen, dat de diensten, ten nutte dezer stad en harer ingezetenen gedaan, niet zullen worden vergeten, en diegenen, welke zich ongelukkiglijk aan excessen mogten schuldig gemaakt hebben, ten strengsten worden vervolgd; terwijl het bestuur tevens de zoodanigen, die als remplaçanten in de nationale garde dienst doen, ten opzigte van het in stand blijven hunner contracten, meent te moeten gerust stellen, in het vertrouwen, dat zij met denzelfden ijver, welke zij tot dus verre betoond hebben, steeds zullen voortgaan, tot bewaring van rust en orde mede te werken.

Amsterdam, den 18 november 1813.

Het provisioneel bestuur voornoemd,

J. C. VAN DER HOOP, vt.

(*Amsterdamsche Courant.*)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

P R U I S S E N.

BERLYN, *den* 30 *October*.

Gister, in den vroegen morgen, vertrok Z. Maj. de Koning, met een klein gevolg, van hier naar Breslau.

(*Dagblad van de Wester-Eems.*)

M E N G E L I N G E N.

S C H E T S V A N B O H E M E.

(*Vervolg en slot.*)

Boheme levert groote aangenaamheden op voor de liefhebbers van pittoreske tuinen; overal vindt men bouwvallen, intervallen, zwitsersche valleijen en engelsche weilanden. Maar de groote land-eigenaars hebben hunne fraaiste zomerverblijven in Moravië en in Oostenrijk. Men prijst de parken van Schönhof, van Töplitz en van Dux. In dat van Besdiekau heeft de romanschrijver *Spiess*, die als bestuurder der goederen aldaar woonde, het volgend opschrift geplaatst: „ Wee dengeen, „ die alhier van bals, van operas, van de vermaken „ der stad zou komen te spreken! Voor hem zouden „ de nachtegalen zonder stem en de beken zonder murmelen zijn; geene roos zou haren knop voor hem „ openen; want hij zoekt niet wat de wijzen zoeken, „ eenzaamheid en rust."

De aan het voormalig koninklijk kasteel van Burglitz gehechte heerendiensten betuigen de nukken van deszelfs voormalige bezitters. Hier moet een boer viermaal zestig eijeren op zijn rug naar het kasteel brengen, zonder een eenig ei te breken; giddsche dorp moest zoo vele eekhorens leveren, als er dagen in de vasten zijn; elders, indien eene prinses in de kraam beviel, was zekere boer verpligt, alle de nachtegalen uit het naburige bosch onder de vensters van het kasteel bijeen te brengen.

In het grootst gedeelte dezer citadellen van de leenroerige dwingelandij heeft men gevangenissen of zoogenoemde vergeetkelders: die van het kasteel van den groot-burggraaf te Praag worden nog aan de nieuwsgierigen getoond. In een' toren, onder een duister verwulfsel, wordt men in de vloer eene vrij groote opening gewaar, ten einde er een' mensch in te werpen; in dat gat dalende, ontdekt het oog eenen uitgebreiden kelder met menschen-beenderen; rondom de muren zijn er ijzeren balken, waaraan men eerst de veroordeelden vasthechte, op dat de schreeuwen van hunne onheilsgenooten, welke in den kelder omkwamen, hun gehoor mogten treffen; zij leden aldus eene eersten doodsangst, alvorens levendig in het graf te dalen. Deze wreedheden brengen eene eeuw te binnen, waarin het ontembaar karakter der inwoners van Boheme de wreedheid hunner vorsten vermoeide en verdroot. De onderdanen, tegen welke men de helsche straffen inriep, waren diegenen, welke in het kasteel van Praag, de com-

missarissen des konings door het venster wierpen, en vervolgens met deftigheid staande hielden, dat deze daad overeenkomstig was, met de gebruiken en gewoonten van het koningrijk; dat de boheemsche standen, sints onheugelijke tijden, het *jus defenestrandi* bezaten, en dat hun eenig leedwezen was, dat zij de commissarissen vrij zacht op een mesthoop hadden zien neder komen.

Boheme, in 1621 verwoest, vervolgens van deszelfs vrijheden beroofd, gekneveld en onderdrukt, op nieuw in den zevenjarigen oorlog verwoest, heeft, gedurende eene halve eeuw van vrede en rust adem gehaald. De verdraagzaamheid hersteld, de slavernij verzacht, de smaak tot de letteren herlevendigd, ziedaar zoo vele weldaden van *Jozef II.* De nijverheid, vooral de spinnerijen, de lijwaat-fabrijken, de glas-fabrijken hebben bewonderenswaardige vorderingen gemaakt. De handel bloeit zoo veel mogelijk, zonder eene vrije gemeenschap met de havens van de Oostzee en van de Elbe. De snel aangegroeide bevolking gaat het getal van drie millioenen, waarop men dezelve voor twintig jaren schatte, verre te boven. Het derde deel der ingezetenen spreekt hoogduitsch, het overige is eene slavonische natie, die zich onder den naam van *Czechij*, hetwelk men *Tsjekhie* uitspreekt, onderscheidt. Hunne taal behoort tot den westelijken tak van de slavonische taal, waartoe van het wendische, het poolsche, het servische van den Lausnitz, takken zijn. Het oudste overblijfsel dier taal is een kerk-gezang, omstreeks het jaar 990 zamengesteld. De boheemsche kronijkschrijvers, onder welken *Dalemil* tot het jaar 1300 loopt, hebben een aantal romaneske overleveringen behouden, dewelke, zoo zij al geene basis voor de kritische geschiedenis opleveren, ten minsten strekken, om de zeden van het volk af te schilderen: wij zullen eens daarop kunnen terugkomen.

NIJVERHEID.

Beschrijving van eenige volmakingen, waarmede de heer Bramah *de kunst van papier fabriceren verrijkt heeft* (1).

De werktuigelijke fabricering van papier, eene fransche uitvinding, naar Engeland overgebragt zijnde, werd dezelve met die gunst, welke zij verdiende, onthaald en verstrekte aldaar eener nieuwe soort van nijverheid tot klem. Tot heden toe in Frankrijk verwaarloosd zijnde, kennen wij slechts eene fabrijk (2), waar in zij te werk gesteld wordt; in alle de overigen volgt men nog den gewonen gang. Evenwel levert die wijze zoo vele bezuiniging en zoo groot een' spoed in de uitvoering op, dat het te wenschen ware, dat dezelve algemeen aangenomen wierd. Wij meenen derhalve, onzen lezers geen' ondienst te doen, door hun de beschrijving aan te bieden van de wijze, die de heer *Bramah* in Engeland in het werk stelt, en voor dewelke hij, den 25 april 1805, een brevet van uitvinding heeft verkregen.

De schrijver verdeelt zijne memorie in vier afdeelingen, te weten: 1°. De werktuigelijke fabricering van het papier van allerlei grootte; 2° die der bladen, gezegd *zonder einde;* 3°, de toepassing van de waterpers op het droogen van papier; 4°. de volmaking, welke hij in de droog-schuren heeft ingevoerd.

Wij zullen elke dier uitvindingen methodiek en klaar beschrijven.

1°. *Werktuigelijke fabricering van het papier.*

De heer *Bramah* verzekert, dat het gebruik der nieuwe vormen tot papier-making, welke hij opgeeft, zoo gemakkelijk is, dat zelfs lieden, die geene de geringste kennis van de gewone fabricering van papier hebben, zich met gemak er van zullen kunnen bedienen, en door dit middel, zeer spoedig, bladen van eene grootere uitgestrektheid, dan de gewone grootte, en van eene meer gelijke effenheid of dikte, zullen bekomen. Tot dat einde legt men eene kuip of een bak aan, van lengte en breedte, geëvenredigd aan die der bladen, welke men fabriceren wil, en wier diepte niet meer dan 18 tot 20 duim zal moeten zijn. Die bak, door den schrijver *regelings-bak* genoemd, is van binnen voorzien van eene bewegelijke, houten, regt opstaande raam, kunnende, door middel van een aan eene spil vastgemaakt handvat, naar begeerte op en neder gelaten worden. De beweging van deze raam wordt geregeld, invoege, dat, op het hoogste zijnde, derzelver oppervlakte gelijk staat met den kant van eene der zijden van den bak, welke lager is, dan de drie anderen; en, wanneer dezelve tot op den bodem van den bak neder gelaten wordt, zij zich eenige duimen boven den rand van de laagste zijde bevindt. Op deze bewegelijke raam rust de vorm, bestemd, om de pap, ter vervaardiging van het papier te ontvangen; de vorm volgt alle de bewegingen van de raam, het zij opwaarts, het zij nederwaarts, altijd volkomen regtstandig zijnde. Het water, dat op den bodem van den bak druipt, wordt geloosd door een gat, dat gemaakt is aan een' van de kanten, waarin zich eene houten pijp bevindt, die een kwart of halve duim binnenwaarts den bak uitsteekt. De pijp is van buiten van eene sponde voorzien, maakt een' elleboog uit, en haar uiteinde moet volkomen in gelijke rigting loopen met die, welke in den bak uitsteekt, ten einde over de hoeveelheid water, welke dezelve bevat, te oordeelen. De inwendige opening van de loozings-pijp is met een' klep gesloten, die open gaat, wanneer men de raam oplaat, en zich sluit, wanneer zij op den grond van de kuip nedergelaten wordt.

Eene tweede kuip, wier gedaante en uitgestrektheid het meest naar het te fabriceren voorwerp is ingerigt, is boven de zoo even beschrevene geplaatst, en ontlast zich in dezelve; zij is van binnen voorzien van een tandrad, dat op de gewone wijze bewogen wordt, en welks bestemming is, de oneffene vermenging van de pap met het water te beletten. Tusschen deze kuip, door den schrijver *voedings-kuip* geheeten, en de regelings-bak, brengt hij eene gemeenschap tot stand, door middel van een wijd riool, hetwelk in die bak uitloopt, boven de raam, wanneer dezelve nedergelaten is, en welker mond van een' vang of klep is voorzien, die toegaat, wanneer men den vorm oplaat, en opengaat, wanneer dezelve zakt.

Alles in diervoege ingerigt zijnde, zoo vult men de regelings-bak met water, tot dat het door het uiteinde van de pijp uitloopt, men laat vervolgens den alsdan in het water staanden vorm ¼ of ½ duim neder, en het water kan den niet weg loopen, dewijl de klep gesloten is. Terzelfder tijd gaat de vang van de voedings-bak open, en de daarin vervatte pap verspreidt zich op de

---

(1) Uittreksel uit het 8ste deel, tweede serie, van het *Repertory of arts and manufactures.*

(2) Die van den heer *E. Montgolfier.*

oppervlakte in het metaal-draadwerk van den vorm, in genoegzame hoeveelheid, om een blad papier op te leveren; dezelve sluit zich, zoodra deze bewerking voleind is. Vervolgens wordt de raam allengskens door de uitwerking van het werktuigelijke opwaarts gelaten, en zoodra dezelve hare uiterste hoogte bereikt heeft, gaat de klep van de loozings-pijp open, het water loopt door de tusschenruimten van het metale-draadwerk, en loost zich door de pijp; om de fabricering niet te doen ophouden, zoo wordt de vorm, waarin zich het blad papier bevindt, weggenomen, en onverwijld door een' anderen vorm vervangen, welken de werkman op de beweegbare raam legt; de bewerking gaat alzoo met even veel regelmatigheid als snelheid voort.

2°. *Fabricering van vellen papier zonder einde.*

Men maakt een rad of ronde raam, zamengesteld uit drie hoepels van dun hout of in metaal, welker omtrek zal zijn van drie voet of meer, en de wijdte geëvenredigd aan die van het papier, hetwelk men wil maken. Dit rad is vast gemaakt aan eene regt opstaande spil, als een scheprad, deszelfs omtrek is aan weerszijden voorzien met eene plank, welke de zomen der twee buitenste cirkels uitmaakt, en belet, dat de daarover heen loopende vloeibare stof ter zijde ontsnappe. De hoepels zijn aan elkander vereenigd, op een' genoegzamen afstand, door middel van zeker aantal dunne dwarsdraden, in allen deele gelijk aan die, waarvan men zich bedient, om de gewone papier-vormen aan elkander te hechten. Men bedekt vervolgens het rad, over deszelfs ganschen omtrek, met metaal-draadwerk, ten einde eene ronde gedaante te verkrijgen, zullende de beide einden van dit draadwerk, hetwelk sterk gespannen moet wezen, zoo naauwkeurig mogelijk aan elkander gevoegd worden.

Dit rad alzoo daargesteld zijnde, en met de hand of op allerlei andere wijze kunnende bewogen worden, plaatst men hetzelve boven de voedings-bak, met eene geëvenredigde hoeveelheid pap gevuld, dewelke, zoodra de vang opgehaald wordt, naar gelang het rad draait, wegloopt. Door dit middel verdeelt zich de pap gelijkelijk over den ganschen omtrek van het rad, terwijl het water door het metaal-draadwerk heen loopt; en aldus verkrijgt men een blad zeer wel gefabriceerd papier van onbepaalde grootte. De schrijver noemt dezen toestel *draaijende papier-vorm.*

Wil men vellen papier fabriceren, wier lengte aan den omtrek van het rad gelijk is, dan vestigt men, een weinig boven of beneden den regtstandigen lijn van het middelpunt des rads, en aan den tegenovergestelde zijde van de voedings-bak, eene met vilt overdekte rol, welke sterk, door middel van twee veren, tegen den vorm drukt. Op die wijze bekomt men eene steeds gelijke drukking van de rol tegen de oppervlakte van den vorm; en dewijl dezelve in een' tegenovergestelden zin van het rad draait, zoo is het onverschillig, aan welke van beide men het bewegend werktuig vast make. Deze rol is bestemd, om het blad papier, hetwelk vervolgens tusschen twee andere, insgelijks met vilt overtrokken rollen passeert, en die de uitwerking van een' kalander doen, van boven den vorm weg te nemen. Men kan een grooter aantal van die rollen maken, en er het blad papier doen doorgaan, tot zoo lang al het water, hetwelk hetzelve bevat, daaruit gedrukt zij; vervolgens doet men het, om het te droogen, door warm gemaakte cylinders passeren, en alzoo bevindt het zich volkomen effen en tot het gebruik geschikt.

Wanneer men het op den omtrek van het rad geplaatste raam doorgaans met pap onderhoudt, eene bestendiglijk eenvormige beweging aan dat rad geeft, en de bewerking zorgvuldiglijk en met beleid geschied, dan kan men, binnen zeer korten tijd, eene aanmerkelijke hoeveelheid zeer wel gefabriceerd papier erlangen.

(Het vervolg hierna.)

S T E R F - B E R I G T E N.

*** Gister morgen, circa vijf uren, behaagde het den Almagtigen God, mijnen waarden en beminden echtgenoot, G. J. VENING, laatst percepteur der directe belastingen te Oosterwolde, in den ouderdom van 30 jaren en omtrent drie maanden, na eene gelukkige echtverbindtenis van één jaar en groot vier maanden, door den dood van mij weg te nemen. Ik geve langs dezen weg kennis aan vrienden en bekenden van dit smartelijk verlies, hetwelk mij eene hartscheurende droefheid veroorzaakt, gelijk elk, die den overledenen gekend heeft, zal beseffen; doch, volgens de gronden van den christelijken godsdienst, hope ik Gode te zwijgen.

OOSTERWOLDE, den 18 november 1813. — GRIETJE S. YTSINGA, wed. G. J. VENING.

*** Heden overleed alhier, na eene langdurige ongesteldheid en daardoor veroorzaakt verval van krachten, tot mijne en mijne vijf kinderen bittere droefheid, mijne waarde echtgenoote, HELENA HENDRIKS ALSTEIN, in het 61ste jaar hares ouderdoms en na eenen zeer genoegelijken echt van ruim 34 jaren.

Gevende hiervan kennis aan vrienden en bekenden.

SNEEK, den 23 november 1813. — JACOB TIENSTRA.

*** Heden morgen, ongeveer zes uren, behaagde het den Albestuurder, door den dood, van ons weg te nemen, ons jongste zoontje, in den ouderdom van bijna 10 jaren, na eene kortstondige ziekte van acht dagen; wij wenschen Hem te zwijgen, die met het geschapene doet naar zijn welbehagen.

Door dezen gebruikelijken weg geven wij aan vrienden en bekenden hiervan kennisse; terwijl wij verzoeken, van condoleantie-brieven verschoond te blijven.

LEEUWARDEN, den 23 november 1813. — W. FOLKERSMA, *med. doct.* A. M. FOLKERSMA, geb. BEUKERS.

*** Heden morgen, ten half zes uren, overleed zeer zacht, na 5 jaren met zware zenuw-ziekten geworsteld te hebben, en waarvan hij sedert eenigen tijd merkelijk herstelde, maar voor eenige dagen op nieuw daarvan aangevallen werd, op het onverwachtst, tot mijne groote droefheid, mijn geliefde man, PIETER HARMENS VAN WETZINGA, in den ouderdom van 29 jaren en 3 maanden, na eene echtvereeniging van 6 jaren en 5 maanden; ik met mijne twee onnoozele kinderen, welke hun verlies niet bezeffen, missen een' liefhebbenden man en vader; gelijk hij in zijn leven mij hoogst dierbaar was, zoo doet zijne gedachtenis mij zijn verlies hartelijk betreuren; en, om mijne droefheid niet te vermeerderen, verzoeke ik van rouwbeblag verschoond te blijven.

WORKUM, den 25 november 1813. — WIETSKE MICHIELS TROMP, wed. P. VAN WETZINGA.

Te LEEUWARDEN, by D. R. SMEDING en M. KOON.